

מסורת הש"ס

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

עין משפט נר מצוה

ל.

שנאמר והכנסם גזול וגו'. להשכחן קרא דאוסר להביא מנזה בעצירה: **מה פסח אין לו הפנה.** לאחר זמן להקריבו שהרי מוס קצוה עולמית הוא: **אף גזול.** ילפינן מינה דאין לו תפנה לאחר זמן ואפילו ביאוש דשמעינן ליה למריה דמייאש ואמר ווי ליה לחסרון כס ואע"ג דלענין

מקני אמרינן בצבא קמא (פסח). דקני ליה ביאוש והוי ידידה אפי"ה אקרוצי למנזה לא: **שונה גזל בעולה.** בעולות שאתם מביאין לי אני שונה את הגזל שאתם גוזלים אותם ואע"פ שהכל שלי ואף מתחלה שלי הייתה: **אסמר נמי.** דטעמא דמתני' בגזול ביי"ט שני משום מנזה הבאה בעצירה: לא שנו. דגזול פסול: **מחוק שיואל בשאול.** דהא ביי"ט שני לא כתיב ללכ למעוטי:

נעולם ביי"ט ראשון. ולא תידוק כדדייק' הא שאל כשר דכ"ש דשאל פסול ומתני' לא מביעיא שאל קאמר: **אימא ספס גוילה.** מיד ואע"ג דלא שמעינן דלייאש: **יאוש צעלים הוא.** שהי בפניו הוא גזול מידו ואין כח להזיל: **קמ"ל.** דעד דשמעינן דלייאש לא קני ליה דמימר אמר השתא הוא דתקין מינאי למחר תפסינא ליה דיינא: **אוונכרי.** תגרי כל דכר להשתכר בו כגון כלים קטנים מחטין ומסריקות ולונזין וקורין מרז"ש:

וי זניינו אפס מנכרים. כשתקנו דסם מן הנכרים לאגוד צהן להושענא: **ליגווי אינהו.** הם יחמכוהו מן הממוכרי ויתנוהו לכס: **מאי טעמא ספס עושי.** גזול ארעא מישאל נינהו. ושמה אותו קרקע מישאל הוא: וקרקע

לאו ידידה הוא אלא ביום טוב שני וקתני גזול פסול (רבא אמר) לעולם ביום טוב ראשון ולא מביעיא קאמר לא מביעיא שאל דלאו ידידה הוא אבל גזול אימא סתם גזילה יאוש בעלים הוא וכדידיה דמי קא משמע לן אמר להו רב הונא להנהו "אוונכרי" כי זבניתו אסא מעכו"ם לנא גזווא אתון אלא לגזווא אינהו ויהבו לכו מאי טעמא סתם עובדי כוכבים גולאי ארעתא נינהו וקרקע

גליון הש"ס
תוס' ר"ה משום בר' וא"ת לקמן דפסלינן לולב של אשירה. וכו' אינו קושא כי כ' דיל' דלרין ליתן טעם לשמואל דלא ס"ל למנזה הבאה בעצירה ועי"פ ביי"ט צ' דרנן דמ"מ אשירה פסול משום כמותו וכו' ועדיף יס להקשות דלמה לי קרא מן הבקר להזיל הענדי מיוק ליה משום מנזה הבאה בעצירה:

משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה. והדמיא לקמן פ' לולב ועברה (ד' מג.) לכס משלכס להזיל את השאול ואת הגזול משום שאל אינטריכא דכלאו לכס נפקא לן גזול משום מנזה הבאה בעצירה דאע"ג דקרא גזי קרנן כתיב הוא הדין בכל מנזה דהויא דאוריית' כדמוכח בריש הגזול קמא

(צ"ק ד' נד.) גזי הרי שגול סאה של חטין וטחנה ואפאה והפריש ממנה חלה דאין זה מצדן אלא מנאך ו"א"ת לקמן (ד' נז.) דפסלינן לולב של אשירה ושל עיר הנדחת משום דמיכתת שיעוריה תיפוק ליה משום מנזה הבאה בעצירה וכו' אמאי שרינן דלאו אשירה דמשה וי"ל דלא דמי לגזול דמחמת עצירת הגזול צאה המנזה שיואל צו אכל הני אטו מחמת עצירה שנעשית צו מי נפיק ציה ומיהו יס ספרים דגרסי' לקמן (ד' נה.) אמתני' דאתרוג של אשירה מ"ט משום דהוה ליה מנזה הבאה בעצירה וגיסינא משושת היא אלא טעמא משום דמיכתת שיעוריה דאתרוג נמי צעי שיעור כאלו או כצילה דאף על גב דלמרינן לקמן (ד' נה.) טעמא משום דלא גמר פירא מכל מקום צעינן דמינכר לקחתה דמהאי טעמא פסלינן לקמן (ד' נה.) פסלינן ומיהו תימנה דפרק כל שעה (פסחים ד' נה.) דתניא אין יואל ידי מזה בטובל ודרש ליה מקרא תיפוק ליה משום מנזה הבאה בעצירה דקא אכלי איסורא ונפיק ידי מנז"ל:

כי יקריב מבם אמר רחמנא ואלאו ידידה הוא. תימנה דמכרובה (צ"ק ד' סו.) ממעט גזול מדכתיב קרצו והכל ממעט ליה מדכתיב מכס ואע"ג דאיכא דמוקי לה התם בגזל קרצן דחצירה מ"מ קשה למאן דלא מוקי ליה הכי ועוד קשה דהתם משמע דלפני יאוש לא נקרי קרא דדרש קרצו ולא הגזול וקאמר ה"ד איילמא לפני יאוש למה לי קרא ועוד קשה

דכמותה אשכחן פרק אחד דיני ממונות (פסחדין ד' נד.) דרש' נגעים ציוס מדכתיב וציוס הראות צו וצ"ק דמועד קטן (ד' טו.) מוקי לה לתמן דיש יוס שאתה רואה ויש יוס שאין אתה רואה וציוס נפקא לן מדכתיב כנגע נראה לי ולא לאורי וכן בשליה פרק שני דמגילה (ד' כ.) דלא מוהלין אלא ציוס דכתיב ציוס השמיני ובפרק ר"א דמילה (שבת ד' קנב.) מוקי ליה ציוס אפילו בשבת וליה ממעט מדכתיב צו שמונת ימים ועוד איכא דכוותיה דזוכתי טווא"ש: **הא קנייה ביאוש.** וקרינא ציה (ה) לכס משלכס משמע דקסבר ר' יוחנן יאוש כדי קנה וקשה דמכרובה (צ"ק ד' סח.) קאמר ר' יוחנן דתשלומי ארבעה וחמשה חזיבה צין לפני יאוש צין לאחר יאוש ואי יאוש קני אמאי חייב שלו הוא טובח שלו הוא מוכר דכי האי גוונא דייק התם לעיל (דף טו.) רב שטת אמילתיה דרב דקאמר כי יניס אשכחא אז חשיב מנזה ועוד דבהגזול בתרא (שם דף קטו.) שמעינן דהדיא לר' יוחנן משמיה דר' ינאי דשינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ויש ספרים דגרסינן הכא הא קנייה וכו' ואפילו גרסינן ביאוש יש לפרש דהכי קאמר הא קנייה ביאוש ושינוי השם כדאמרין במכרובה (שם דף סו.) הגנב והגזול הקדש הקדש ואפילו למאן דאמר יאוש לא קני משום דהא איכא יאוש ושינוי השם מעיקרא חולין והשתא הקדש וא"כ מאי פריך התם אצ"י לרבא דאמר יאוש קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ואמאי דחיק לשנויי דגזל קרצן דחצירה הא ממה נפשך התם קני דאיכא יאוש ושינוי השם ומ"מ מייפסיל להקריבה משום מנזה הבאה בעצירה כדאמרין הכא וכמו כן קשה בסוף ההיא שמעתא דדייק רבא דיאוש כדי לא קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ועולא נפקא ליה התם מגזול דומיא דפסח דלית ליה תקנתא וי"ל דאס איתא דיאוש כדי קני הוי שלו קודם הקדש וכו' לא חשיב מנזה הבאה בעצירה וכן מוכח לקמן בשמעתין גבי (ג) וליקנינהו צשינוי השם משמע דאי קנו ליה מנז נפקי ציה ולא חשיב מנזה הבאה בעצירה אלא אי יאוש כדי לא קני ועל ידי הקדש קא קני ליה דאיכא יאוש ושינוי השם משמע דאין חשיב מנזה הבאה בעצירה וזכולה שמעתין דלא חשיב מנזה הבאה בעצירה היכא דקני ליה מצינן למימר דקני קודם צאגודה אפילו למאן דלא צעי אגד הא קני ליה קודם י"ט דלכתי לא חל חיוב מנזה ואי נמי אפילו ביי"ט דלא דמי למקדש דחל קנין והקדש צידד והא דשמעינן ליה (ט) לעיל לעולא דהגזול בתרא (שם דף קה.) גבי פלוגתא דר"ש ורבנן בעירות של גנב ושל גזול אי סתם גנבה או סתם גולה קאמר דקאמר עולא מחלוקת בסתם אכל צידוע דכרי הכל קני התם איכא יאוש ושינוי השם כדאמרין בההיא שמעתא דמכרובה (שם דף קו.) דמעיקרא קרו ליה משכא והשתא קרו ליה אצרוח והא דמשמע בריש הגזול קמא (שם דף נד.) בההיא דגזול סאה דאף על גב דשינוי קונה חשיב מנזה הבאה בעצירה אף על פי שקנאו צשינוי מעשה קודם שצא ליד חיוב חלה התם דיחויא בעלמא הוא אי נמי שאני צרכה דאיכא נמי הוכרה לשם משום ולפי שטת זו לר"ך ליישכ סוגיא דהניזקין (גיטין דף קה.) דאמר עולא דבר תורה צין נוערה צין לא נוערה אינה ממכרת וסוגיא דהגזול בתרא וסוגיא דמכרובה ור"ת מפרש צענין אחר משום קשה דעולא והכנה דמכרובה במכרובה ובפרק הנזקין (שם דף נה.) **מתוך שיוצא בשאול יוצא בגזול.** הכא דווקא שהוא מדרבנן לא חייש אמנזה הבאה בעצירה:

כי יקריב מבם אמר רחמנא ואלאו ידידה הוא. תימנה דמכרובה (צ"ק ד' סו.) ממעט גזול מדכתיב קרצו והכל ממעט ליה מדכתיב מכס ואע"ג דאיכא דמוקי לה התם בגזל קרצן דחצירה מ"מ קשה למאן דלא מוקי ליה הכי ועוד קשה דהתם משמע דלפני יאוש לא נקרי קרא דדרש קרצו ולא הגזול וקאמר ה"ד איילמא לפני יאוש למה לי קרא ועוד קשה

דכמותה אשכחן פרק אחד דיני ממונות (פסחדין ד' נד.) דרש' נגעים ציוס מדכתיב וציוס הראות צו וצ"ק דמועד קטן (ד' טו.) מוקי לה לתמן דיש יוס שאתה רואה ויש יוס שאין אתה רואה וציוס נפקא לן מדכתיב כנגע נראה לי ולא לאורי וכן בשליה פרק שני דמגילה (ד' כ.) דלא מוהלין אלא ציוס דכתיב ציוס השמיני ובפרק ר"א דמילה (שבת ד' קנב.) מוקי ליה ציוס אפילו בשבת וליה ממעט מדכתיב צו שמונת ימים ועוד איכא דכוותיה דזוכתי טווא"ש: **הא קנייה ביאוש.** וקרינא ציה (ה) לכס משלכס משמע דקסבר ר' יוחנן יאוש כדי קנה וקשה דמכרובה (צ"ק ד' סח.) קאמר ר' יוחנן דתשלומי ארבעה וחמשה חזיבה צין לפני יאוש צין לאחר יאוש ואי יאוש קני אמאי חייב שלו הוא טובח שלו הוא מוכר דכי האי גוונא דייק התם לעיל (דף טו.) רב שטת אמילתיה דרב דקאמר כי יניס אשכחא אז חשיב מנזה ועוד דבהגזול בתרא (שם דף קטו.) שמעינן דהדיא לר' יוחנן משמיה דר' ינאי דשינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ויש ספרים דגרסינן הכא הא קנייה וכו' ואפילו גרסינן ביאוש יש לפרש דהכי קאמר הא קנייה ביאוש ושינוי השם כדאמרין במכרובה (שם דף סו.) הגנב והגזול הקדש הקדש ואפילו למאן דאמר יאוש לא קני משום דהא איכא יאוש ושינוי השם מעיקרא חולין והשתא הקדש וא"כ מאי פריך התם אצ"י לרבא דאמר יאוש קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ואמאי דחיק לשנויי דגזל קרצן דחצירה הא ממה נפשך התם קני דאיכא יאוש ושינוי השם ומ"מ מייפסיל להקריבה משום מנזה הבאה בעצירה כדאמרין הכא וכמו כן קשה בסוף ההיא שמעתא דדייק רבא דיאוש כדי לא קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ועולא נפקא ליה התם מגזול דומיא דפסח דלית ליה תקנתא וי"ל דאס איתא דיאוש כדי קני הוי שלו קודם הקדש וכו' לא חשיב מנזה הבאה בעצירה וכן מוכח לקמן בשמעתין גבי (ג) וליקנינהו צשינוי השם משמע דאי קנו ליה מנז נפקי ציה ולא חשיב מנזה הבאה בעצירה אלא אי יאוש כדי לא קני ועל ידי הקדש קא קני ליה דאיכא יאוש ושינוי השם משמע דאין חשיב מנזה הבאה בעצירה וזכולה שמעתין דלא חשיב מנזה הבאה בעצירה היכא דקני ליה מצינן למימר דקני קודם צאגודה אפילו למאן דלא צעי אגד הא קני ליה קודם י"ט דלכתי לא חל חיוב מנזה ואי נמי אפילו ביי"ט דלא דמי למקדש דחל קנין והקדש צידד והא דשמעינן ליה (ט) לעיל לעולא דהגזול בתרא (שם דף קה.) גבי פלוגתא דר"ש ורבנן בעירות של גנב ושל גזול אי סתם גנבה או סתם גולה קאמר דקאמר עולא מחלוקת בסתם אכל צידוע דכרי הכל קני התם איכא יאוש ושינוי השם כדאמרין בההיא שמעתא דמכרובה (שם דף קו.) דמעיקרא קרו ליה משכא והשתא קרו ליה אצרוח והא דמשמע בריש הגזול קמא (שם דף נד.) בההיא דגזול סאה דאף על גב דשינוי קונה חשיב מנזה הבאה בעצירה אף על פי שקנאו צשינוי מעשה קודם שצא ליד חיוב חלה התם דיחויא בעלמא הוא אי נמי שאני צרכה דאיכא נמי הוכרה לשם משום ולפי שטת זו לר"ך ליישכ סוגיא דהניזקין (גיטין דף קה.) דאמר עולא דבר תורה צין נוערה צין לא נוערה אינה ממכרת וסוגיא דהגזול בתרא וסוגיא דמכרובה ור"ת מפרש צענין אחר משום קשה דעולא והכנה דמכרובה במכרובה ובפרק הנזקין (שם דף נה.) **מתוך שיוצא בשאול יוצא בגזול.** הכא דווקא שהוא מדרבנן לא חייש אמנזה הבאה בעצירה:

כי יקריב מבם אמר רחמנא ואלאו ידידה הוא. תימנה דמכרובה (צ"ק ד' סו.) ממעט גזול מדכתיב קרצו והכל ממעט ליה מדכתיב מכס ואע"ג דאיכא דמוקי לה התם בגזל קרצן דחצירה מ"מ קשה למאן דלא מוקי ליה הכי ועוד קשה דהתם משמע דלפני יאוש לא נקרי קרא דדרש קרצו ולא הגזול וקאמר ה"ד איילמא לפני יאוש למה לי קרא ועוד קשה

דכמותה אשכחן פרק אחד דיני ממונות (פסחדין ד' נד.) דרש' נגעים ציוס מדכתיב וציוס הראות צו וצ"ק דמועד קטן (ד' טו.) מוקי לה לתמן דיש יוס שאתה רואה ויש יוס שאין אתה רואה וציוס נפקא לן מדכתיב כנגע נראה לי ולא לאורי וכן בשליה פרק שני דמגילה (ד' כ.) דלא מוהלין אלא ציוס דכתיב ציוס השמיני ובפרק ר"א דמילה (שבת ד' קנב.) מוקי ליה ציוס אפילו בשבת וליה ממעט מדכתיב צו שמונת ימים ועוד איכא דכוותיה דזוכתי טווא"ש: **הא קנייה ביאוש.** וקרינא ציה (ה) לכס משלכס משמע דקסבר ר' יוחנן יאוש כדי קנה וקשה דמכרובה (צ"ק ד' סח.) קאמר ר' יוחנן דתשלומי ארבעה וחמשה חזיבה צין לפני יאוש צין לאחר יאוש ואי יאוש קני אמאי חייב שלו הוא טובח שלו הוא מוכר דכי האי גוונא דייק התם לעיל (דף טו.) רב שטת אמילתיה דרב דקאמר כי יניס אשכחא אז חשיב מנזה ועוד דבהגזול בתרא (שם דף קטו.) שמעינן דהדיא לר' יוחנן משמיה דר' ינאי דשינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ויש ספרים דגרסינן הכא הא קנייה וכו' ואפילו גרסינן ביאוש יש לפרש דהכי קאמר הא קנייה ביאוש ושינוי השם כדאמרין במכרובה (שם דף סו.) הגנב והגזול הקדש הקדש ואפילו למאן דאמר יאוש לא קני משום דהא איכא יאוש ושינוי השם מעיקרא חולין והשתא הקדש וא"כ מאי פריך התם אצ"י לרבא דאמר יאוש קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ואמאי דחיק לשנויי דגזל קרצן דחצירה הא ממה נפשך התם קני דאיכא יאוש ושינוי השם ומ"מ מייפסיל להקריבה משום מנזה הבאה בעצירה כדאמרין הכא וכמו כן קשה בסוף ההיא שמעתא דדייק רבא דיאוש כדי לא קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ועולא נפקא ליה התם מגזול דומיא דפסח דלית ליה תקנתא וי"ל דאס איתא דיאוש כדי קני הוי שלו קודם הקדש וכו' לא חשיב מנזה הבאה בעצירה וכן מוכח לקמן בשמעתין גבי (ג) וליקנינהו צשינוי השם משמע דאי קנו ליה מנז נפקי ציה ולא חשיב מנזה הבאה בעצירה אלא אי יאוש כדי לא קני ועל ידי הקדש קא קני ליה דאיכא יאוש ושינוי השם משמע דאין חשיב מנזה הבאה בעצירה וזכולה שמעתין דלא חשיב מנזה הבאה בעצירה היכא דקני ליה מצינן למימר דקני קודם צאגודה אפילו למאן דלא צעי אגד הא קני ליה קודם י"ט דלכתי לא חל חיוב מנזה ואי נמי אפילו ביי"ט דלא דמי למקדש דחל קנין והקדש צידד והא דשמעינן ליה (ט) לעיל לעולא דהגזול בתרא (שם דף קה.) גבי פלוגתא דר"ש ורבנן בעירות של גנב ושל גזול אי סתם גנבה או סתם גולה קאמר דקאמר עולא מחלוקת בסתם אכל צידוע דכרי הכל קני התם איכא יאוש ושינוי השם כדאמרין בההיא שמעתא דמכרובה (שם דף קו.) דמעיקרא קרו ליה משכא והשתא קרו ליה אצרוח והא דמשמע בריש הגזול קמא (שם דף נד.) בההיא דגזול סאה דאף על גב דשינוי קונה חשיב מנזה הבאה בעצירה אף על פי שקנאו צשינוי מעשה קודם שצא ליד חיוב חלה התם דיחויא בעלמא הוא אי נמי שאני צרכה דאיכא נמי הוכרה לשם משום ולפי שטת זו לר"ך ליישכ סוגיא דהניזקין (גיטין דף קה.) דאמר עולא דבר תורה צין נוערה צין לא נוערה אינה ממכרת וסוגיא דהגזול בתרא וסוגיא דמכרובה ור"ת מפרש צענין אחר משום קשה דעולא והכנה דמכרובה במכרובה ובפרק הנזקין (שם דף נה.) **מתוך שיוצא בשאול יוצא בגזול.** הכא דווקא שהוא מדרבנן לא חייש אמנזה הבאה בעצירה:

כי יקריב מבם אמר רחמנא ואלאו ידידה הוא. תימנה דמכרובה (צ"ק ד' סו.) ממעט גזול מדכתיב קרצו והכל ממעט ליה מדכתיב מכס ואע"ג דאיכא דמוקי לה התם בגזל קרצן דחצירה מ"מ קשה למאן דלא מוקי ליה הכי ועוד קשה דהתם משמע דלפני יאוש לא נקרי קרא דדרש קרצו ולא הגזול וקאמר ה"ד איילמא לפני יאוש למה לי קרא ועוד קשה

דכמותה אשכחן פרק אחד דיני ממונות (פסחדין ד' נד.) דרש' נגעים ציוס מדכתיב וציוס הראות צו וצ"ק דמועד קטן (ד' טו.) מוקי לה לתמן דיש יוס שאתה רואה ויש יוס שאין אתה רואה וציוס נפקא לן מדכתיב כנגע נראה לי ולא לאורי וכן בשליה פרק שני דמגילה (ד' כ.) דלא מוהלין אלא ציוס דכתיב ציוס השמיני ובפרק ר"א דמילה (שבת ד' קנב.) מוקי ליה ציוס אפילו בשבת וליה ממעט מדכתיב צו שמונת ימים ועוד איכא דכוותיה דזוכתי טווא"ש: **הא קנייה ביאוש.** וקרינא ציה (ה) לכס משלכס משמע דקסבר ר' יוחנן יאוש כדי קנה וקשה דמכרובה (צ"ק ד' סח.) קאמר ר' יוחנן דתשלומי ארבעה וחמשה חזיבה צין לפני יאוש צין לאחר יאוש ואי יאוש קני אמאי חייב שלו הוא טובח שלו הוא מוכר דכי האי גוונא דייק התם לעיל (דף טו.) רב שטת אמילתיה דרב דקאמר כי יניס אשכחא אז חשיב מנזה ועוד דבהגזול בתרא (שם דף קטו.) שמעינן דהדיא לר' יוחנן משמיה דר' ינאי דשינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ויש ספרים דגרסינן הכא הא קנייה וכו' ואפילו גרסינן ביאוש יש לפרש דהכי קאמר הא קנייה ביאוש ושינוי השם כדאמרין במכרובה (שם דף סו.) הגנב והגזול הקדש הקדש ואפילו למאן דאמר יאוש לא קני משום דהא איכא יאוש ושינוי השם מעיקרא חולין והשתא הקדש וא"כ מאי פריך התם אצ"י לרבא דאמר יאוש קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ואמאי דחיק לשנויי דגזל קרצן דחצירה הא ממה נפשך התם קני דאיכא יאוש ושינוי השם ומ"מ מייפסיל להקריבה משום מנזה הבאה בעצירה כדאמרין הכא וכמו כן קשה בסוף ההיא שמעתא דדייק רבא דיאוש כדי לא קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ועולא נפקא ליה התם מגזול דומיא דפסח דלית ליה תקנתא וי"ל דאס איתא דיאוש כדי קני הוי שלו קודם הקדש וכו' לא חשיב מנזה הבאה בעצירה וכן מוכח לקמן בשמעתין גבי (ג) וליקנינהו צשינוי השם משמע דאי קנו ליה מנז נפקי ציה ולא חשיב מנזה הבאה בעצירה אלא אי יאוש כדי לא קני ועל ידי הקדש קא קני ליה דאיכא יאוש ושינוי השם משמע דאין חשיב מנזה הבאה בעצירה וזכולה שמעתין דלא חשיב מנזה הבאה בעצירה היכא דקני ליה מצינן למימר דקני קודם צאגודה אפילו למאן דלא צעי אגד הא קני ליה קודם י"ט דלכתי לא חל חיוב מנזה ואי נמי אפילו ביי"ט דלא דמי למקדש דחל קנין והקדש צידד והא דשמעינן ליה (ט) לעיל לעולא דהגזול בתרא (שם דף קה.) גבי פלוגתא דר"ש ורבנן בעירות של גנב ושל גזול אי סתם גנבה או סתם גולה קאמר דקאמר עולא מחלוקת בסתם אכל צידוע דכרי הכל קני התם איכא יאוש ושינוי השם כדאמרין בההיא שמעתא דמכרובה (שם דף קו.) דמעיקרא קרו ליה משכא והשתא קרו ליה אצרוח והא דמשמע בריש הגזול קמא (שם דף נד.) בההיא דגזול סאה דאף על גב דשינוי קונה חשיב מנזה הבאה בעצירה אף על פי שקנאו צשינוי מעשה קודם שצא ליד חיוב חלה התם דיחויא בעלמא הוא אי נמי שאני צרכה דאיכא נמי הוכרה לשם משום ולפי שטת זו לר"ך ליישכ סוגיא דהניזקין (גיטין דף קה.) דאמר עולא דבר תורה צין נוערה צין לא נוערה אינה ממכרת וסוגיא דהגזול בתרא וסוגיא דמכרובה ור"ת מפרש צענין אחר משום קשה דעולא והכנה דמכרובה במכרובה ובפרק הנזקין (שם דף נה.) **מתוך שיוצא בשאול יוצא בגזול.** הכא דווקא שהוא מדרבנן לא חייש אמנזה הבאה בעצירה:

וכקרקע

ו א מיי פ"ח מהל' לולב
הכלס א טוש"ע א"ח
פ"ח תרמ"ט עמ"ק א:
ז ב מיי פ"ח מהלכות
אסורי מצות הלכה ז
סנה לאין שיט:
ח ג טוש"ע א"ח סימן
תרמ"ט עמ"ק א
בה"ש:

לעזי רש"י

מרי"ש (מריד"ש).
מכריז, סודית, רובלים.

רבינו חננאל

ובשאר הימים נמי לפני
יאוש (א) דהא אינו שלכס,
לאחר יאוש משום דהוה
ליה מצוה הבאה בעבירה,
שנאמר כי אני ה' אהוב
וגו'. אתמר נמי אמר
ר' אסי, יבש פסול לפי
שאינו הדר, גזול פסול
משום דהוה ליה מצוה
הבאה בעבירה. ור' יצחק
פליג ואמר, הני מילי
ביום טוב ראשון, אבל
בשני ראשון, מתוך שיוצא
בלולב שאול יוצא נמי
בגזול אחר יאוש, מיתבי
על ר' יצחק ממתני דקתני
לולב הגזול והיבש פסול,
ודייקין מינה גזול פסול,
הא שאול כשר, ושאול
כשר לא משכחת ביום
טוב ראשון דהא בהדיא
כתיב לכם למעוטי אפי'
השאול, אלא משני ורליך
השאול כשר, ואפילו הכי
גזול פסול. ומשני רב
אשי מתני' לעולם ביום
ראשון, ואיצטרי ס"ד
שאול דאי לאו ידידה,
אלא גם גזול אימא סתם
גזילה דייאוש בעלים היא,
וקנייה ביאוש וידידה הוא,
קמ"ל. דלא. כדאמר ר'
חייא לאונכרי, פ' כגון
(ב) בית של נשיא הממונה
בצרכיו, וכיוצא בנשיא
אנשים חשורין, הממונין
בצרכיהן נקראין [אונכרין].
אמר להו כי זבניתו אסא,
לגזול אינהו אסא, כי היכי
לדיהו יאוש בידיהו דגרים
רשינו רשות בדייכו,
דגרים גזולני נינהו

הדבר תמוה דהא ביי"ט
שני לא צני רק טעמא
משום מנזה הבאה בעצירה
ואולי דהיא ט"ס נפל כגון
ו"ש.

נראה דל"ל פ' כגון
הממונה ציה הנשיא נכריכו
ויכולא כגשא וכו'.